

PŘEDMLUVA

Dělal jsem prodejce dluhopisů na Wall Street a v Londýně. Práce vedle obchodníků s finančními instrumenty z firmy Salomon Brothers mě dostala do epicentra některých událostí, které přispěly k vymezení celé jedné éry. Tradeři jsou mistry rychlých zisků a v oněch asi deseti letech, o nichž zde budu psát, byly takových zisků opravdu spousty. Společnost Salomon Brothers přitom byla neoddiskutovatelným králem traderů. Budu se pokoušet vylíčit a vysvětlit události a postoje, které celou tuto éru charakterizovaly, aniž takříkajíc opustím své místo v dealingu (jemuž budu z různých důvodů říkat „obchodní parket“) Salomonů; vyprávění se sice tu a tam od mé osoby odkloní, je to nicméně ve všem všudy příběh o mně. K penězům, které jsem nevydělal, a ke lžím, které jsem neřekl, mám vzhledem ke své tehdejší situaci stále hodně osobní vztah.

Ocitl jsem se poblíž centra moderní zlaté horečky. Nikdy dříve tolik nezkušených mladíků krátce po absolvování vysoké školy nevydělalo v tak krátké době tolik peněz jako my v onom desetiletí v New Yorku a v Londýně. Dosud nikdy se neobjevila tak nápadná výjimka z pravidla trhu, které říká, že v konečném součtu nikdo nezíská víc, než vloží. Musím předeslat, že proti penězům nic nemám – a obvykle jich mám radši více než méně. Nečekám už ale se zatajeným dechem na další nadílku. To, co se tehdy stalo, byla ojedinělá a úžasná náhoda v jinak vcelku předvídatelné historii inkasování peněz a jejich utrácení.

Měl bych ještě dodat, že podle měřítek, jimiž se obvykle hodnotíme, jsem byl úspěšný. Vydělal jsem spousty peněz a lidé v čele naší firmy mi často dávali najevo, že jednou se dostanu

mezi ně. Raději bych se tím tak brzy nechlubil, chci ale, aby čtenáři věděli, že nemám žádný důvod, abych cítil ke svému bývalému zaměstnavateli nějakou trpkost nebo abych měl potřebu se od něj distancovat. Do psaní knihy jsem se pustil jen proto, že jsem získal pocit, že bych měl raději ten příběh vyprávět, než abych ho dál žil.

PODĚKOVÁNÍ

Autor si přeje poděkovat Michaelu Kinsleymu a časopisu *The New Republic*, Stephenu Fayovi a periodiku *Business*, Starlingu Lawrenceovi a nakladatelství W. W. Norton, Ionu Trewinovi a nakladatelství Hodder & Stoughton. Ti všichni mi pomáhali radami a včas platili. Inteligentní rady mi poskytli rovněž Robert Ducas a David Soskin. Nakonec chci poděkovat svým rodičům Dianě a Tomu Lewisovým. Jsou samozřejmě přímo zodpovědni za všechny chyby, prohřešky a opomenutí, jichž jsem se zde dopustil.